

Landet, og Regeringen og jeg kunde meget vel have været stemte for at gaa videre. Naar vi ikke har gjort det, er det, fordi Arbejdsudvalget, i alt væsentligt enstemmigt, Repræsentanter baade for Arbejdere og for Arbejdsgiver, fra Einar Jørgensen til Lyngsø, fra Jensen-Sønderup til den nuværende Arbejdsdirektør, der er udnævnt af den forrige Indenrigsminister, har været enig om, at her var noget, der var gennemførligt, og som dog vilde betyde overordentligt meget. Naar de ærede Medlemmer taler haanende om dette Lovforslag og siger: det er jo ingenting, saa gør jeg kun opmærksom paa, hvad hele det samlede Arbejdsudvalg, Jensen-Sønderup, Vater, Bülow, Vedel, Søren Jensen, Silius Johansen, Einar Jørgensen, Lyngsø, Carl F. Madsen o. s. v., mener om den Ting. De har nu siddet et Par Maaneder og tænkt alvorligt over Sagen. De har samlet Oplysninger rundt omkring fra, saaledes at jeg tør sige, at aldrig er et Arbejdsløshedsforslag forelagt mere forberedt og bedre oplyst end dette. Det tror jeg, jeg med Sandhed tør sige.

Disse Mænd mener noget ganske andet. Disse Mænd siger alle som en, uden at nogen tager Forbehold, paa Side 6 i Betænkningen, at der ikke kan være Tvivl om, at der er store Muligheder for i væsentlig Grad at bøde paa Arbejdsløsheden ved Iværksættelse af offentlige Arbejder, saaledes som der foreligger teknisk forberedte Arbejder efter Svarene fra Kommuner, Amter og Ministerier, og de siger endvidere: „Arbejdsudvalget maa formene, at man vil kunne naa meget vidt, saafremt der i det omhandlede Ojemed stilles Statsmidler til et Beløb af indtil 7 à 8 Mill. Kr. til Raadighed for Socialministeren“ o. s. v. Arbejdsudvalget mener altsaa noget ganske andet end de Herrer, og de Herreres Udtalelser rammer altsaa deres egne Meningsfæller.

De Herrer siger, at det er ikke tilstrækkeligt, og det er jeg ganske enig med dem i. Jeg havde ogsaa ønsket at kunne gaa videre. Jeg har holdt mig hertil, fordi der saa var et Grundlag for at faa noget gennemført og faa det gennemført hurtigt og uden alt for megen Strid. Men hvis de Herrer skulde drage en logisk Slutning af deres Hovedargument: at dette ikke er tilstrækkeligt, maatte det være den, at der burde gøres mere, og hvis de Herrer vil komme med Forslag derom, er jeg overordentlig villig til at forhandle med dem derom, overordentlig villig. Men de Herrer drager den højst mærkværdige Slutning, at fordi dette Forslag ikke er tilstrækkeligt,

skal der slet ingenting gøres eller saa godt som ingenting. Det er en mærkelig Slutning. Lad os nu gøre dette og se, hvad det kan hjælpe, og Arbejdsudvalget siger, at det i meget væsentlig Grad vil bidrage til at mildne Arbejdsløsheden. Skulde det saa ikke være tilstrækkeligt, lad os da overveje, hvad der videre skal gøres. Men selve Lovforslaget gaar ogsaa kun ud paa at mildne Arbejdsløsheden paa et vist Omraade. Der er andre Omraader, det ikke beskæftiger sig med, men henviser til et andet Organ, til andre Overvejelser.

Det glædede mig for saa vidt, at det ærede Medlem Hr. Slebsager ikke havde noget imod § 5 om Industriudvalget, kun fandt den inderlig overflødig. Det er nu selve Arbejdsudvalget, altsaa Mænd som Jensen-Sønderup, Hauch o. s. v., der aldeles ikke finder den inderlig overflødig. Det kan det ærede Medlem ikke komme bort fra. Det er dem, jeg følger, og de mener, at en saadan udvidet Bemyndigelse for Industriudvalget har stor moralsk Betydning. Det mener jeg ogsaa, og derfor glædede det mig, at det ærede Medlem ikke vilde modsætte sig denne Paragrafs Gennemførelse. Det har sin store, baade politiske og moralske, Betydning, at Rigsdagen stiller sig bag Ministeren med Hensyn til en saadan udvidet Bemyndigelse for Industriudvalget.

Det ærede Medlem Hr. Slebsager nævnte Arbejdsløshedsfonden og mente, at den kunde yde væsentlige Bidrag. Han havde talt med et Medlem af Arbejdsnævnet, der havde gjort Kassebeholdningen op til 16—17 Millioner. Jeg hørte ogsaa det ærede Medlem Hr. Dahlgaard nu nævne en Sum af 20 Millioner. (*Dahlgaard*: Formue! Ikke Kassebeholdning!). En Formue af 20 Millioner. (*Dahlgaard*: 16,8!) Ja, 16,8. Jeg har den Opgørelse, som det ærede Medlem sigter til, og jeg tror, at naar man nu faar Lejlighed til, hvad jeg skal give, at se den nærmere igennem, vil man indse, at det er ikke Midler, man kan regne med, men at det Tal, jeg har nævnt, er det rigtige.

Der findes her under Aktiver: beregnede, ikke indbetalte Bidrag fra Arbejdsgiverne til en Sum af 5 626 000 Kr. Man maa ikke glemme, at disse Bidrag kommer bagefter, ofte længe bagefter. Det er en kalkuleret Status. Men den sagkyndige Arbejdsdirektør i Ojeblikket, som jeg lige har konfereret med, hævder — hvad jeg ogsaa tror, at ærede Medlemmer vil give ham Ret i, naar de ser det igennem og tænker over, hvad det betyder og ikke betyder —, at der i Virkeligheden kun er en effektiv